

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
20-06-2013

Uds. dato:
30-08-2013

Nummer:
109-13

J.nr.
3000017-12

Status: Gældende

Principafgørelse om: **førtidspension - betalingsordning - henstand - ægtefælles indtægt**

Lov:

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. - lovbekendtgørelse nr_ 391 af 19. april 2013 - § 30, stk. 2 og § 46, stk. 2

Bekendtgørelse:

Social- og Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 711 af 19. juni 2013 om kommunalbestyrelsens og Udbetaling Danmarks opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. § 2, § 3, § 5 og § 6

Skatteministeriets bekendtgørelse nr. 922 af 24. august 2011 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen) § 5, stk. 1 og § 5, stk. 6

Resumé:

Principafgørelsen fastslår

Når en kommune skal opkræve et tilbagebetalingskrav efter lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., kan kommunen enten yde henstand eller fastsætte en afdragsordning. En eventuel afdragsordning fastsættes efter den tabel, der fremgår af § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen med udgangspunkt i skyldnerens nettoindkomst. Kommunen skal ikke foretage en egentlig betalingsevnevurdering.

Ved fastsættelse af afdrag efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen er det alene skyldnerens indkomst, der skal anvendes. En eventuel ægtefælles indkomst skal ikke medregnes til skyldnerens indkomst.

Først efter en eventuel oversendelse af sagen til inddrivelsesmyndigheden SKAT, kan der blive tale om en konkret betalingsevnevurdering, jf. § 5, stk. 6, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

Ved fastsættelse af afdrag efter § 5, stk. 6, i inddrivelsesbekendtgørelsen, indgår både skyldnerens og ægtefællens indkomst- og formueforhold.

Afgørelse:

1. Baggrund for at behandle sagen

Ankestyrelsen har behandlet sagen for at afklare, om ægtefællens økonomiske forhold skal inddrages ved fastsættelse af afdragsordning efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

2. Reglerne

Det fremgår af § 4 i Social og Integrationsministeriets bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens og Udbetaling Danmarks opkrævning af tilbagebetalingskrav efter lov om social service, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., at fordringshaveren fastsætter en ordning om afdragsvis betaling eller yder henstand med betalingen.

Efter § 5, stk. 1, i bekendtgørelsen fastsætter fordringshaveren for alle andre skyldnere end dem, der er nævnt i § 6, afdragsordningen med udgangspunkt i den tabel og den måde at beregne det månedlige afdrag, der fremgår af § 5, stk. 1 og 2, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

Efter § 6, stk. 1, i bekendtgørelsen yder fordringshaveren henstand til skyldnere, der modtager kontanthjælp, som ikke har andre indtægter end førtidspension eller ikke har en årlig nettoindkomst, der overstiger de

minimumsgrænser for fastsættelse af afdragsordninger, der er fastsat i § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

Der er således tale om, at der enten skal ydes henstand eller fastsættes en afdragsordning efter den nævnte tabel.

Det fremgår af § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen, at afdragsordninger skal fastsættes som en procentdel af skyldnerens årlige nettoindkomst. Bestemmelsen indeholder en tabel, der angiver afdragsprocent for forskellige indkomsttrin, henholdsvis for en skyldner med og uden forsørgerpligt over for børn.

Efter § 5, stk. 6, i bekendtgørelsen kan afdragsordninger fastsættes efter en konkret betalingsevne-vurdering efter reglerne i kapitel 6 i bekendtgørelsen. Efter dette kapitel lægges der efter en konkret vurdering vægt på de økonomiske forhold for både skyldner og dennes ægtefælle.

Konkret betalingsevnevurdering foretages udelukkende af SKAT, som er inddrivelsesmyndighed, se vores Principafgørelse 148-12.

3. Andre Principafgørelser

Følgende Principafgørelse er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

148-12: I en situation, hvor fordringen er overdraget til SKAT for inddrivelse, har en kommunen herefter hverken pligt eller mulighed for at foretage en konkret betalingsevnevurdering.

I en situation, hvor en fordring ikke er overdraget til SKAT, er det heller ikke hensigten med reglerne, at kommunen skal foretage en konkret betalingsevnevurdering.

Ved ændring af reglerne om inddrivelse af kommunernes fordringer har det ikke været hensigten, at kommunerne skal foretage en egentlig betalingsevnevurdering, men at kommunerne ved fastsættelse af en afdragsvis betaling skal anvende tabellen, der fremgår af bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Ændringen er begrundet i ressourcemæssige hensyn.

4. Den konkrete afgørelse

Ankestyrelsen har i møde truffet afgørelse i NNs sag om afklaring af, hvorvidt hendes ægtefælles indkomst skal inddrages ved fastsættelse af afdragsordning efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

Resultatet er

- Det er alene NNs indkomst, der skal anvendes ved fastsættelse af afdrag efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen.
- Sagen hjemvises til fornyet behandling og afgørelse i Udbetaling Danmark.

Det betyder, at A Kommunes afgørelse ikke gælder.

Det betyder også, at Udbetaling Danmark skal træffe en ny afgørelse og tage stilling til, om der er grundlag for at fastsætte et nyt afdrag, eller om der skal ydes henstand.

Hvis der fastsættes en afdragsordning i henhold til § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen, skal NNs ægtefælles indkomst ikke medregnes.

Vi er således kommet til samme resultat som Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y.

Der var enighed på mødet.

Begrundelsen for afgørelsen

Ankestyrelsen finder, at A Kommunes afgørelse om fastsættelse af en afdragsordning på 1.813,50 kr. om måneden ikke er foretaget på et korrekt grundlag.

Vi har lagt vægt på, at afdragsordning efter § 5, stk. 1, i inddrivelses-bekendtgørelsen fastsættes efter en tabel, hvorefter skyldneren skal betale en bestemt procentdel af sin indkomst, afhængig af om den pågældende har forsørgerpligt over for børn. Ved fastsættelse af afdrag efter denne tabel, anses skyldneren for at have et rimeligt rådighedsbeløb til sig selv og sin familie. Når afdragsordningen fastsættes efter denne bestemmelse, er det udelukkende skyldnerens indkomst, der lægges til grund. Der foretages ikke en konkret vurdering af

skyldnerens økonomiske forhold, men lægges udelukkende vægt på nettoindkomsten og på, om skyldneren har forsørgelsespligt over for børn.

Vi har desuden lagt vægt på, at kommunen ved fastsættelse af afdragsordningen har beregnet afdraget efter tabellen i § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen på grundlag af ægtefællernes samlede nettoindkomst.

For så vidt angår muligheden for at foretage en konkret betalingsevnevurdering efter § 5, stk. 6, jf. kapitel 6, i inddrivelsesbekendtgørelsen henvises til vores Principafgørelse 148-12.

I Ankestyrelsens Principdatabase kan der søges efter den nævnte Principafgørelse. Principdatabase findes på vores hjemmeside www.ast.dk

Oplysninger i sagen

Vi har afgjort sagen på grundlag af:

- De oplysninger, som forelå, da Det Sociale Nævn i Statsforvaltningen Y traf afgørelse i sagen
- Det Sociale Nævns afgørelse af 29. september 2011
- Klagen af 20. oktober 2011
- Det Sociale Nævns genvurdering
- A Kommunes bemærkninger til Ankestyrelsen i brev af 13. december 2011
- Det Sociale Nævns bemærkninger til Ankestyrelsen i brev af 10. januar 2012.

A Kommune traf den 4. november 2010 afgørelse om, at NN skulle tilbagebetale sin gæld vedrørende for meget udbetalt førtidspension i perioden 1. august 2007 – 31. juli 2008 med 5.932 kr. om måneden, svarende til det fulde beløb, som hun var berettiget til i mellemste førtidspension.

Det Sociale Nævn hjemviste den 14. april 2011 sagen til fornyet behandling i kommunen. Nævnet gjorde opmærksom på, at mellemste førtidspension er en aktuel forsørgelsesydelse, og at afdragsordningen skulle fastsættes på en sådan måde, at NN havde et rimeligt rådighedsbeløb tilbage.

A Kommune traf herefter den 1. juni 2011 afgørelse om, at tilbagebetalingskravet skulle afdrages med 1.813,50 kr. om måneden.

Det Sociale Nævn traf den 29. september 2011 fornyet afgørelse om hjemvisning af sagen. Nævnet begrundede afgørelsen med, at der er tale om et tilbagebetalingskrav, der alene kan rettes mod NN, og som hun alene hæfter for. Nævnet mente derfor ikke, at hendes ægtefælles indkomst kunne indgå ved fastsættelse af afdrag efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen.

A Kommune klagede den 20. oktober 2011 over nævnets afgørelse. Kommunen fandt, at nævnets afgørelse var forkert, idet begge ægtefællers indkomst efter kommunens vurdering skal indgå ved fastsættelsen af afdragets størrelse. Kommunen henviser til principafgørelse B-7-05 og til § 13, stk. 2, i kapitel 6 i inddrivelsesbekendtgørelsen.

Det Sociale Nævn præciserede ved genvurderingen den 21. november 2011 og i brev af 10. januar 2012, at der i afgørelsen alene er taget stilling til, at den afdragsordning, som kommunen har fastsat efter § 5, stk. 1, i inddrivelsesbekendtgørelsen, ikke er korrekt, fordi afdragets størrelse efter denne bestemmelse skal fastsættes udelukkende på baggrund af skyldnerens nettoindkomst. Nævnet har ikke taget stilling til, hvilken afdragsordning, der kan fastsættes efter § 5, stk. 6, i bekendtgørelsen, idet kommunen ikke har truffet afgørelse efter denne bestemmelse.